

AGÓNIA

A lábtörlőn voltál,
kieshettél a csokorból,
mindig nem lehet összetartozni,
a vázába teszek, vizet
kapsz,
tudom, nem ehhez vagy szokva,
de nem cserélem.
Nem csináltál
váratlan
dolgokat,
az ágyból figyeltelek
takaratlan,
gyorsan lankadtál,
idő előtt kidobtalak.

ÖLTÖZKÖDÉS

A tüköröm eltörött,
a szekrény előtt állok hangtalan.
A betűs fiókot húzom ki,
nehezen kikapcsolható mássalhangzó lesz felül,
magánhangzó lent (mégiscsak egy intim terület).
Vajon milyen színű szót válasszak?
Legyen hosszú, rövid?
Selyem, csipke, bársony?
Drága szintagma a lábra,
hátha ezen nem fut le a szem.
Toldalékolom magam
kiegészítőkkal.
Cipőm kijelentő, egyszerű.

Kabátom összetett,
gombjai felkiáltójelek,
gomblyukai üres kérdőjelek.
Szövegként lépek ki az ajtón.
– Van értelmem?